

Kael Merrie, gewiste scene : sterven op de trap

Maria wilde zich mooi maken voor Tom. Ze had net gedoucht. Ze legde de handdoek op de rand van de wastafel en bekeek zichzelf in de spiegel. Ondanks haar opkomende rimpels had ze een knap gezicht. Ze kon haar lichaam niet zien in de spiegel. Ze omvatte haar borsten even en keurde ze. Die waren nog goed stevig. Ze wist dat Tom gek op ze was.

Maria deed het spiegeldeurtje van het badkamermeubel open en pakte een dag crème-tje. Ze deed het deurtje weer dicht en zag een zwaar verbrande vrouw achter zich staan. Maria krijste en draaide zich om. Er was geen vrouw. De badkamerdeur stond wel op een kier. Tom kwam even later aanrennen. “Wat is?” “Ik zag Kael Merrie.” “Dat kan niet.” “Een zwaar verbrande vrouw. Ze stond daar,” zei Maria boos. “Waar is ze dan?” “Dat weet ik niet, Tom. Anders had ik het wel gezegd.” “Ok, wacht hier. Ik ga wel zoeken.” “Echt niet. Ik ga mee.” Tom en Maria liepen voorzichtig naar de slaapkamer. Ze hadden daar een pistool liggen. Tom pakte het en laadde het. Ondertussen keek Maria angstvallig naar de deur. ze hoorde gekraak en zag een schaduw. “Schiet op,” fluisterde ze angstig.

Met het geladen pistool in de aanslag slopen de de overloop op. Ze keken spichtig rond en stopten toen ze een geluid van beneden hoorden. Voorzichtig slopen ze naar beneden. Halverwege de trap bleef Maria wachten. Ze zagen een schaduw bewegen net in de woonkamer. “Daar!” wees Maria. Tom rende snel er naar toe en sprong met zijn pistool in de aanslag de kamer binnen. Hij zwaaide heen en weer. Kamer was leeg. Tom bleef stil staan om te luisteren.

Maria beefde van angst en keek even om naar boven om zeker te weten dat er niemand achter haar stond. Toen ze terugdraaide zag ze de vrouw achter Tom de kamer insluipen. “Tom!” krijste Maria. “Achter je!” Tom draaide zich razend snel om en schoot. Hij miste. Kael vluchtte het halletje verder in en voor de trap langs. Tom rende achter haar aan. Hij keek de trap op en zag een bevende Maria op de trap staan wijzen naar waar Kael naar toe was gegaan. “Ga de woonkamer in,” zei hij en zij knikte maar bewoog niet. Tom sloop verder en sprong toen de keuken in, die aan het eind van het halletje was. De keuken was leeg. Hij rende gauw naar de achterdeur en voelde die. De deur was op slot. Net toen hij zich omdraaide zag hij iemand de keuken uitschieten. Hij rende erachter aan. In het halletje zag hij in een flits zag hij iemand de trap oprennen. Hij schoot een paar keer. Raak. “Ik heb haar,” riep Tom over zijn schouder naar Maria en rende om te zien of Kael nog leefde. Boven aan de trap lag niet Kael, maar Maria. Ze was twee keer in haar rug geraakt. “Maria!?” Tom legde zijn pistool weg en tilde haar op. Ze was dood. Tom barste in huilen uit en wiegde haar heen en weer. “Wat heb ik gedaan?” mompelde hij wanhopig tegen zichzelf.

Een angstaanjagend schel gelach kwam vlak boven hem. “Wat heb je nu gedaan, Tom?” Tom sprong geschrokken op en staaarde twee tellen in het vreselijk verbrande gezicht van Kael, voordat hij achterover de trap af viel. Tom was op zijn pistool gaan staan, die onder zijn voet weggeschoten was.

Hij brak zijn nek toen hij onderaan op de laatste trede landde. Kael kwam elke keer dat hij knipperde met zijn ogen dichterbij. Ze leek niet te lopen. Tom was verlamd geraakt en kon dus alleen maar toekijken hoe de heks dichterbij kwam. Hij kon niet goed ademen door zijn houding en stikte langzaam. Toen ze naast hem stond haalde ze een vinger over zijn bovenlip en likte die af.

“Fijn dat jij je angst nog even met mij deelt. Ik zal een beetje met je delen.”

Ze greep zijn mond, kneep hem een beetje open en liet een klodder viezig speeksel in zijn keel vallen. Tom verslikte zich in een poging om het ranzige vocht uit zijn keel te houden. Hij raakte van de walging in paniek en gebruikte zo het laatste beetje lucht, wat hij nog had.